

12 בספטמבר 2024

ט באלול תשפ"ד

יחידה יקרה!

חיוס ח-342 למלחמה של המשמרת שלנו.

ב-7 באוקטובר בשעה 06:29 לא עמדתי במשימה כפי שציפיתי מעצמי, שציפו ממני פקודי ומפקדיי ושציפו ממני אזרחי המדינה שאני כל כך אוהב. היום, בהתאם למצב המלחמה, לתהליכים של ליכוד השורות ובניית החוסן היחידתי ולאחר השלמת תהליכי התחקור הראשוניים, אני מבקש לממש את אחריותי האישית כמפקד היחידה ב-7 באוקטובר ובמועד שייקבע על ידי מפקדיי להעביר את המקל למשמרת הבאה.

תחקור

היום השלמנו את התחקור הראשוני על חלקנו בכישלון המודיעיני של ה-7 באוקטובר. תהליכי התחקור והלמידה היו עמוקים, שקופים וכנים. לא חסכנו דבר. התחקיר מראה כי בשנים, בחודשים, בימים ובשעות שקדמו למתקפת הפתע, דרגי העבודה של היחידה שלנו, על מרכזיה השונים, סיפקו במקצועיות ובעמל רב סדרה של ממצאים מפורטים, אשר הופצו לכלל השותפים המודיעיניים והמבצעיים, על תוכנית המתקפה האופרטיבית של חמאס, על האימונים ונוהל הקרב למימוש תוכנית זו, על התפיסה של חמאס כי יש לפתוח בהפתעה בזמן שכוחות צה"ל נמצאים בשגרה ועל אינדיקציות חריגות במספר מערכים בזרוע הצבאית של הארגון בלילה שלפני. המידע המפורט שהופק והופץ על תוכניות החמאס ועל היערכותו לא הצליח לנפץ את הבנות היסוד המודיעיניות והצבאיות, לא בתוך היחידה ולא בקרב שותפינו. למרות הציפיה שהיתה מאיתנו, לא הבאנו את ידיעת הזהב שקובעת את יום ה-ע ושעת ה-ש ליציאה למתקפה. אני שואל את עצמי ללא הרף וללא תשובות מספקות - למה? מה גרם לכך? מה נדרש היה לעשות אחרת או לצפות אחרת? איפה נעוצים שורשי הכישלון?

לאורך שנות שירותי למדתי כי הסיכונים וההזדמנויות, ההצלחות, הטעויות והכישלונות, טמונים במפגש בין מידע לידע, בין מודיעין לאופרציה, בין מה שאנחנו יודעים למה שאנחנו לא יודעים. בשנים שלפני ובחודשים שלפני, כמו גם בליל ה-7 באוקטובר עצמו, כשלנו כולנו כמערכת מודיעינית ומבצעית ביכולת לחבר בין הנקודות כדי לראות את התמונה ולהיערך למול איום הייחוס שהתהווה.

באופן אישי, כשלתי בכך שלא הבנתי די הצורך, ולכן גם לא שיקפתי די הצורך, שבמציאות הייחודית בגבול עזה אנחנו כמערכת מחויבים לניהול סיכונים אחר, הנגזר ממרווח הטעות המזערי הקיים בגזרה הזו. לא הצבעתי על כך, שבמציאות שבה יש, הלכה למעשה, שתי דיוויזיות קומנדו של נוחיבה בגבול עזה, במרחק דקות בודדות מישובים ישראלים, ואויבים שנפגשים שוב ושוב עם עוצמתו של המודיעין הישראלי ומפנימים זאת, לא ניתן להסתמך על מרחב התרעה סיגינטי לצורך היערכות אופרטיבית, ובוודאי שלא נכון לבנות על כך שביום פקודה נצליח להשיג את ידיעת הזהב. האחריות על חלקה של 8200 בכישלון המודיעיני והמבצעי מוטלת כולה עלי.

אני יודע שפעלתי בחרדת קודש ולמרות זאת הרע מכל קרה ואני מבקש סליחה עמוקה. סליחה שלא עמדתי במשימה כפי שציפיתם ממני וכפי שאני דרשתי מעצמי. אני יודע וכואב שאת הנעשה אין להשיב. אני מרכין ראש.

חמלחמה

מייד עם פרוץ מתקפת הפתע יצאנו להסתער. מהרגע הראשון אמרתי שיש לי אחריות ומחויבות על מה שהיה ועל מה שיהיה. לא היתה לי הזכות לעצור, אף לא לרגע קל. מאותה השבת בבוקר אני משקיע את כל מרצי כדי להחזיר את החטופות והחטופים, לנצח את חמאס ואת חזבאללה ולהתמודד באפקטיביות מול איראן.

ב-342 הימים האחרונים היחידה פועלת בתצורה של שעון לחימה: מסתערת, ממוקדת, מלאת רלוונטיות, מעורבת בסיכולים, מספקת מידע התרעתי ב-7 גזרות לחימה, לוקחת חלק בקרבות ההגנה וההתקפה ופועלת עם יושרה פנימית, כאשר רק משימה אחת ניצבת לנגד עינינו - לנצח. במהלך החמלחמה הקפדנו ככל שידנו השיגה לממש את אחריותנו ליישם בגזרות השונות, ובפרט מול חזבאללה ואיראן, את הלקחים הראשוניים שלנו מכישלון ה-7 באוקטובר.

התיקון

במהלך החודשים האחרונים אני שואל ובודק מהו התיקון שאני באופן אישי כמפקד 8200 של ה-7 באוקטובר נדרש אליו ומהו התיקון שלנו כיחידה. אין לי עדיין את כל חלקי התשובה, אני אפילו לא יודע אם יש תשובה אחת לשאלה הזו, אבל ברורה לי המחויבות. מערכת של ערכים ומוסר עמדה בבסיס כל החלטותינו לפני המלחמה והיא זו שנותנת כוחות, דורשת ומחייבת אותנו במהלך המלחמה וגם בעתיד. אנו מחויבים להיות ראויים לנופלים, לנופלות, לפצועים בגוף ובנפש, לבני משפחותיהם ולדורות הבאים שמסתכלים עלינו ומצפים מאיתנו.

במעלה התחקירים סימנו לקחים רבים אשר מחייבים הטמעה בכל שרשרת הערך, החל מהכשרות היסוד דרך משמרות השוטף המבצעיות ועד לכדי סוגיות עומק אשר נוגעות בתרבות הארגונית. התיקון מחייב אותנו ברבדים השונים של תפיסת ההפעלה - כך שפעולה נכונה של השלם, בתוך היחידה ועם שותפינו, תסייע להיערך מול איומי הייחוס המחמירים, ולנהל יחד סיכונים, באופן שנועד לצמצם הפתעות בסיסיות, להתמודד איתן טוב יותר בזמן התהוותן ולאפשר את היוזמה הישראלית להיות יצעד לפני.

במהלך חודשי המלחמה הארוכים נדרשנו להסתגלות והוכחנו חוסן. בכל השלבים עשינו זאת כאגרוף אחד שמחויב רק לדבר אחד - ניצחון במלחמה ובטחון מדינת ישראל. "מלקחי ה-7 באוקטובר" הופך אט אט למטבע לשון נוכח במסדרונות היחידה ובחדרי הדיונים. תהליכי הצמיחה וההשתנות יצאו לדרך. זהו מסע ארוך.

מרוץ השליחים ושרשרת חזרות

כבר בשלב מוקדם אמרתי כי יש לי אחריות להעביר את המקל של מרוץ השליחים בהתאם לשלוש אבני בוחן:

- מצב המלחמה בגזרות השונות.
- החוסן והרציפות התפקודית של היחידה בפרט ואגף המודיעין בכלל.
- תהליכי התחקור שנועדו לסמן באופן עמוק ונוקב את התיקון ואת מוקדי ההשתנות שאנו מחויבים אליהם.

כאשר היינו סא"לים ביחידה אמרנו ש"היחידה גדולה ממפקדה". אני זוכר את זה גם כשאני מפקד היחידה. המדינה חשובה. הצבא חשוב. היחידה שלנו חשובה. העומד בראשה ממלא את חובתו בשרשרת הדורות ובזמן הנכון מעביר את הלפיד לדור הבא.

משפחת 8200!

אני מבקש להצדיע למשרתי היחידה בסדיר ובמילואים על שנים רבות של עשייה למען ביטחון המדינה. אני מצדיע למפקדות ולמפקדים, שברגעי האמת גילו מנהיגות, ואיתם ובזכותם ברגעים הכי קשים היחידה שלנו בחרה להסתער קדימה. אני מאמין בדור הצעיר של היחידה ורואה פה בכל פינה ערכים, חוסן, מקצועיות ומנהיגות. החמאס חשב שהוא יפגע ברוח הישראלית אבל אני פוגש רוח לחימה איתנה.

כבר בתור ילד ונער מצאתי את שאהבה נפשי. אני אוהב את המדינה שלנו אהבת אמת. אני מודה על הזכות שניתנה לי לשרת בצה"ל שנים רבות.

אחינו ואחיותינו, כל בית ישראל הנתונים בשבי ובכל צרה, אנו מתפללים ומתחייבים להמשיך לפעול כדי שתצאו מאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה.

8200 היא נכס של מדינת ישראל ושל עם ישראל. נמשך לחיות עוגן זה לזו ועוגן לפקודינו. זו המלחמה של המשמרת שלנו. זו המלחמה של הדור שלנו ואין לי ספק שחשוב יגבר ואנחנו ננצח. לכאוב אותך ושוב לחתאחב. לכאוב אותך ולחסתער. לכאוב אותך ושוב לחתחייב את שבעת תאמונים למולדת ולחירות ישראל.

בהצדעה ואהבה

יוסי